

Balada De Matt Sweeney

I

Matt Sweeney, el meu company de pis,
és alt i és gras; podria,
si volgués, actuar en un musical.

I és que té un do (de pit) realment insòlit,
gairebé com el seu do
de donant –el seu do d'amant, volia dir.

El seu do i el seu re
i el seu mi. Matt Sweeney
ronca al quarto del costat.

L'hauríeu de veure quan es lleva,
amb la calba, amb el cap ple d'antenes retorçades.
Li hauríeu de veure els ulls verds de Heineken,
les ulleres i el nas d'intel·lectual
i la gota del nas, li hauríeu de veure
la boca i les dents i
la llengua i la papada i els pits i el cor
(tatuat damunt del cor), li hauríeu de veure
la panxa i l'esquena i el cul
guaitant-li per damunt dels calçotets.

Matt Sweeney només s'assembla a Matt Sweeney,
sobretot als matins
(sis llaunes de cervesa es beu totes les nits
davant la tele, mirant una soap-opera):
té un cert posat d'entertainer triomfador,
amb el cap embotit de marihuana i un somriure feliç de bon vivant;
Matt Sweeney s'enlaira com un globus,
em mira, obre la boca i diu:
«Good morning, dude!», talment com si acabés de tornar de Califòrnia.
«Mornin'», li responc.